

PERSPEKTÍVA

INFORMÁTOR PRE MISIU A VZDELÁVANIE

Kresťanské centrum BERA

ročník 4, číslo 1

Júl 2006

Vynaliezavosť lásky

*Ked' Ježiš
videl ich vieru,
povedal
ochrnutému:
„Synu, odpúšť'ajú
sa ti hriechy.“
(Marek 2,5)*

Pred dvoma rokmi uverejnila Perspektíva úvodník „*Snaha lásky*“ prevzatý z časopisu *Ze slov pravdy a lásky*. Všimol si ten nezabudnuteľný čin štyroch mužov, ktorí priniesli na lôžku ochrnutého človeka cez strechu k Pánu Ježišovi. Tak sa stali inšpiráciou pre tých, ktorí dnes zvesťujú evanjelium, aby dosiahli to isté - privádzali ľudí k Spasiteľovi. Dovolím si pripomenúť v skratke niekoľko myšlienok z onoho článku, lebo v našej súčasnej situácii sa mi zdá byť zvlášť aktuálny.

Skutok tých mužov bol skutkom **lásky**. Nečinili to zo ziskuchtivosti ani pre odmenu. Ak som naplnený Božou láskou, tá ma pudí k tomu, aby som všetko nasadil k záchrane stratených.

Skutok týchto mužov bol skutkom **spoločným**. Každý vstúpil na svoje miesto a vzal za roh lôžko. Tak pomáhal jeden druhému a všetci pracovali na spoločnej úlohe.

Evanjelizačná práca musí byť **vytrvalou**. Dvere boli zatarasené zástupom a oni nemohli prejsť. Ťažkosti ich ale neodstrašili. *Ked' im zlyhali obyčajné prostriedky, tak použili mimoriadne*. Nespočetné prekážky sa stavajú do cesty robotníkom, pracujúcim v evanjeliu, ale nemôžu spôsobiť, aby stratených neprinášali k Pánu Ježišovi a nepoužili každú cestu (súhlasiacu s Písmom) k dosiahnutiu požehnaného cieľa.

Skutok týchto mužov bol tiež skutkom **sebazaprenia**. S veľkou námahou vyniesli nemocného s lôžkom na strechu a keď ju preborili, spustili ho dolu. Vedeli, že strechu budú musieť opraviť, ale oni sa nestarali o výdavky, hlavné je, že mohlo byť biednemu spomožené.

Takýto skutok musí byť skutkom **viery**. Dnes, keď sa veľa hovorí o prázdnych skutkoch, hľadá Boh na takých, v ktorých pôsobí viera s láskou. Takúto vieru Pán ctí. Keď Ježiš uvidel ich vieru, prehovoril k nemocnému.

Dajme sa teda hriechom nemocných prinášať k Pánu Ježišovi; prinášajme ich na ich lôžkach, t.j. v okolnostiach, v akých sa nachádzajú. On potom pohliadne aj na našu vieru, ako pohliadol na vieru oných štyroch mužov, a požehná tým, ktorých sme Mu priniesli.

Zdá sa mi, že v súčasnosti sa v Kresťanských zboroch deštruktívne vybíja príliš veľa energie, ktorá by sa dala využiť lepšie, na kritizovanie iných za spôsoby ich služby. Evanjeliu v rozhlase, spolupráca so znovuzrodenými kresťanmi mimo KZ, oslovanie súčasného človeka súčasnými formami komunikácie (umením, hudbou, drámou), biblické školy a iné „teologické inštitúcie“, založenie občianskeho združenia - to všetko je terčom kritiky ako nebiblické, nezodpovedajúce novotnému vzoru, opúšťajúce tradície otcov. Ale existujú táto kritika vo svetle Písma?

Milý čitateľ, skús sa na chvíľu v mysli presunúť do onoho domu v Kafarnaume, kde Pán Ježiš hovoril slovo Božie a povedz, čo vidíš. Vyber si zorný uhol, postavu, s ktorou sa najlepšie stotožníš: môžeš si vybrať učeníka, ktorý je tam so svojim Pánom, zvedavca, ktorý chce vidieť nejaký div, alebo farizeja, ktorý vie všetko najlepšie a je hotový

niekoho nachytať. Vtom príde nevhodné vyrušenie. Štyria muži najprv niečo kričali od dverí a teraz lomozia na strechu...
Čo vidíš? Spýnci sa prach a špinu? (*Kto mi zaplatí čistiareň?*) Alebo veľkú hmotnú škodu? (*Nezdá sa vám to prehnané?*) Alebo pokazenú biblickú hodinu? (*Tú by sme si my nedali vziať za žiadnu cenu!*) Alebo úplný odklon od učenia Písma i podania otcov? (*Starý zákon nás predsa neučí takto prichádzať k Bohu!*)

Ježiš videl ich vieru premenenú v čin. Videl lásku, ktorá prekonáva všetky prekážky, je vynaliezavá, tvorivá, obetavá (jeho láska je taká istá), ktorá sa nepýta, čo to bude stáť a čo si pomyslia tí druhí. Nepýta sa úzkostlivo, či práve túto cestu už predtým niekto použil, hlavné je, že vedie k cieľu, k Záchrancovi.

Aj dnes sú ľudia privádzaní k Pánu Ježišovi. Robíš to aj ty? Alebo sa prizeráš? (Nechcem povedať, že stojíš vo dverách a prekážaš...) Čo vidíš? Ktorý pohľad je ten tvoj?

Privádzanie ľudí k Pánu Ježišovi je biblické. Vynaliezavé hľadanie (a vytváranie) nových ciest je biblické. Kresťanské centrum BERA chce v tomto nasledovať biblický vzor.

Peter Kozár ☒

OBSAH:

Vynaliezavosť lásky	1
Ako svedčiť členom siekt . 2	2
Regionálne stretnutie mládeže	2
Záchraný čin	3
Čo sa to deje v Rači?	4
Prenasledovanie palestín-ských kresťanov	6
Chata v Harmónii	8
Biblický kurz pre zborových pracovníkov	8

Ako svedčiť' členom siekt

Terminológia

V súčasnosti je trendom upúšťať od používania slov „kult“ alebo „sekt“ a radšej používať označenie „nové náboženské hnutie“ (NNH). Je to kvôli tomu, že slová „kult“ a „sekt“ získali v každodennom používaní negatívnu príchuť a tak pri ich používaní musíme byť opatrní.

Definícia

Presne definovať NNH nie je jednoduché, ale v zásade sa pri nich vyskytujú dve časté charakteristiky. Po prvé, **popierajú základné kresťanské pravdy** ako je božstvo Pána Ježiša Krista a dielo vykúpenia. Po druhé, **odmietajú ústredný význam Písma** ako zjavenej Božej vôle pre ľudstvo. Neuznávajú dostatočnosť Božieho Syna ako Spasiteľa a Biblie ako Božieho Slova. Spravidla neveria, že môžeme byť spasení milosťou len na základe viery v Krista. Tiež neveria, že Biblia je konečné Božie zjavenie a tak k nej pridávajú ďalšie spisy alebo výroky, ktoré údajne obsahujú najnovšie a najzávažnejšie Božie zjavenia.

Sú stovky NNH a nové pribúdajú alarmujúcim tempom. Zasahujú mnoho ľudí, predovšetkým mladých. Tieto náboženstvá často ponúkajú jasné autoritatívne odpove

vede, ktoré kontrastujú s neraz vyháňavými a nejednoznačnými výpoveďami vodcov kresťanských cirkví. Tiež zdantivo ponúkajú ľuďom priateľstvo a zjednodušujú im rozhodovanie o závažných veciach. Vodcovia NNH často vstupujú do životných rozhodnutí nasledovníkov, čím vytvárajú nezdravú závislosť. Takáto forma „ťažkej pastoračie“ a disciplíny vyvoláva obavy, lebo prepožičiava vodcom NNH priveľkú moc nad ľuďmi.

Skúmanie

Každý človek má garantované ľudské a občianske právo veriť čokoľvek chce a pripojiť sa k ľubovoľnému náboženskému hnutiu. Toto právo nikto nechce ľuďom upierať a nikto neobviňuje NNH z násilného získavania prívržencov. Ale predsa máme právo preskúmať a analyzovať, či učenie a prax NNH nemá škodlivé účinky, či ich tvrdenia sú vzájomne konzistentné a či sa pridržajú práv Písma alebo nie. Máme tiež právo vysloviť varovanie a zapojiť sa do polemiky, ak to nebudeme robiť agresívne a uštipačne. Musíme si dávať pozor, ako jednáme s ľuďmi, pretože mnohí môžu byť vlastnou skúsenosťou s NNH zranení.

Konečným cieľom nikdy nie je vyhrať spor, ale priviesť stratenú dušu k viere v Krista

Ako máme svedčiť'?

Čo robiť' .....

1. Potrebujeme modlitbu

Naše svedectvo nebude nikdy skutočne účinné, ak nebudeme žiť v Pánovej blízkosti a nenaučíme sa spoliehať na jeho prítomnosť a múdrosť. Musíme ho nechať, aby nás viedol do oblastí svedectva, kde nás chce použiť a spoliehať sa, že nám dá tie správne slová v každej situácii.

2. Potrebujeme znalosti

V prvom rade musíme byť dobre oboznámení s Písmom a poznať pravdy, na ktoré Písmo dáva dôraz, ako napríklad Kristovo božstvo. V popredí našej mysle musia byť aj nádherné verše evanjelia, ktoré nám hovoria o našej núdzi i o tom, ako na ňu odpovedá Ježiš Kristus a jeho dielo. Av druhom rade musíme vedieť niečo o náboženskom pozadí človeka, ktorému svedčíme. Pomôže nám to porozumieť, ako uvažuje o istých veciach.

3. Musíme klásť otázky

Otázky treba formulovať tak, aby nevyzneli ohrozujúco, ale pritom prinútili ľudí zamyslieť sa, čomu veria. Otázky by mali vnieť človeku do mysle trochu pochybnosti o ich náboženských predstavách, aby si mohli uvedomiť, že to, čomu veria, má nejaké slabiny a nezodpovedá biblickému zjaveniu.

4. Musíme povzbudzovať

Mnohí príslušníci NNH sú úprimní a tvrdo pracujúci ľudia. Nemali by sme nimi pohrdáť a znevažovať náboženstvo, ktoré buduje takéto vlastnosti. Ľudí treba povzbudiť k tomu, aby si sami čítali Bibliu a sami musíme byť pripravení citlivo sa s nimi podeliť o naše poznanie Písma.

5. Musíme byť citliví a trpezliví

Pamätajme na to, že mnohí títo ľudia majú problémy a zúfalo potrebujú zakúsiť lásku Pána Ježiša. Je možné, že vo svojom vnútri túžia po skutočnom vyslobodení a spasení, ktoré stále uniká tým, čo si ho musia zaslúžiť svojimi dobrými skutkami. Vo svojom prístupe by sme sa mali pokúšať budovať mosty lásky a nie odsúdenia.

Čo nerobiť' .....

1. Nekritizovať

Kritický a útočný postoj len zaháňa druhého do zákopov jeho vlastných názorov a podnecuje k tomu, aby prešiel do protiútoky proti našej viere.

2. Neprejavíť netrpezlivosť

Podráždené reakcie a prejavy netrpezlivosti nám nikdy nepomôžu k účinnému svedectvu. Prinášanie svetla evanjelia nikomu, koho myseľ bola zaťažená falošným učením, môže byť dlhý a ťažký proces. Buďte pripravení venovať ľuďom veľa času, aby mohli spoznať Kristovu lásku.

3. Nepúšťať sa do ostrých hádok

Konečným cieľom nikdy nie je vyhrať spor, ale priviesť stratenú dušu k spásiteľnej viere v Krista. Vždy buďte zdvorilí, priateľskí a milí k ľuďom, ktorí nevidia nášho Spasiteľa v tom istom svetle ako my.

4. Nesmieme byť sarkastickí

Taký prístup by diskreditoval našu pozíciu ako dobrých svedkov Ježiša Krista. Neslobodno sa vysmievať alebo urážať NNH a znevažovať ich vodcov a učiteľov, literatúru a metódy.

Cieľom je vybudovať si vzťahy s príslušníkmi NNH tak aby mohli vidieť náš život v súlade s našimi slovami. Musia vidieť, že to, čo hovoríme, je zakotvené v Svätom Písme a nie sú to len ľudské názory. Vždy je užitočné vysvetliť ľuďom náš osobný vzťah s Pánom a vydať svedectvo o našom obrátení k nemu. Nesmieme sa vzdávať, lebo vieme, že Pán má moc spasiť človeka, ktorému svedčíme. Z mojej vlastnej skúsenosti viem, že dnes sú mnohí vyvádzaní z NNH a privádzaní k živej viere v Krista a za to patrí chvála Bohu. ☑

Regionálne stretnutie mládeže

Už dlhú dobu cítia zbory na Považí potrebu spoločných víkendových mládežníckych stretnutí. Táto potreba sa začala naplňovať v podobe prvého regionálneho stretnutia mládeže v Trenčíne počas víkendu 27. mája 2006. Potešili sme sa výdatnej účasti mladých nielen z Trenčína a Nového Mesta n.V., ale aj iných zborov, hlavne Prievidze, odkiaľ prišlo veľa novoobrátených kresťanov.

Ide nám nielen o duchovné povzbudenie mladých touto formou, ale aj o vytvorenie evanjelizačných príležitostí - akcií, na ktoré si budú môcť mladí kresťania s dôverou pozývať aj svojich neveriacich kamarátov.

Programom nás viedol skvelý moderátor Rast'o Navrátil ml. a celá udalosť bola pripravená mladými a pre mladých. Ťažiskom boli osobné svedectvá a premenách ľudského života pod vplyvom evanjelia Pána Ježiša Krista. Nechýbal tu ani šport, čas na rozhovory a pekná kresťanská hudba.

Veríme, že regionálne stretnutia mládeže sa stanú pravidelnou súčasťou života mladých kresťanov na Považí, a to určite nie iba raz za rok. V skutočnosti si teraz kladieme otázku, ako sme to mohli doteraz vydržať bez takéhoto druhu požehnania...

Pavol Kadlec ☑

Ladislav Šimko (Nové Mesto nad Váhom):

Záchranný čln (svedectvo)

Bol som obyčajný chalan, ktorý žije svoj život najlepšie ako vie. Mal som svoje sny, túžby, veľké ambície a ciele, za ktorými som usilovne kráčal každý deň. Škola a učenie boli pre mňa prioritou. Svoj príbeh začínam od okamihu, keď som mal 15 a začal som chodiť na gymnázium. V tej dobe som často športoval s priateľmi vonku na ihrisku. Vždy sme si spolu fajn zahráli, či už to bol basketbal, futbal, hokej alebo niečo iné.

Po čase som sa ale začal cítiť pri niektorých reakciách mojich kamarátov akýsi nesvoj. Mal som totiž svoje zásady - nepil som, nefajčil a nenadával. A vo chvíľach, keď moji kamaráti jeden druhému hrubo nadávali a urážali sa, som sa necítil práve najlepšie. Občas som sa ich snažil ukládať a naviesť na iné konanie, ale bol to boj s veternými mlynmi. S pribúdajúcim vekom mi začínalo viac a viac vadieť ich správanie a témy ich diskusií. Ako čas plynul oni začali postupne vymieňať po športe hokejky či kopačky za poháre s pivom zistil som, že ja nemám chuť ani záujem chodiť s nimi do barov, na diskotéky, či niekde inde, lebo išlo väčšinou iba o pijatiku.

Niet divu, že postupne som si s nimi prestaval rozumieť. Von som začal chodiť o dost' menej a učieval som sa stále viac. Najprv len niektoré soboty doobeda, potom viac sobôt doobeda a nakoniec takmer každú sobotu a nezriedka nielen doobeda. Naplňal som svoje ciele a bol som rád, že úspešne kráčam cestou, ktorá síce bola plná štúdia, ale na jej konci som videl úspech. Medzičasom sa stretnutia s „kamarátmi“ zmenili iba na formálne pozdravy a keď prišiel rozhovor na príbehy o tom, čo kto robil v stave veľkej opilosti, radšej som povedal, že sa už ponáhľam.

Hoci to asi teraz vyzerá tak, že som nemal žiadnych priateľov a 24 hodín som sedel doma nad knihami, nebolo to tak. V škole som mal dobrých priateľov, s ktorými som si rozumel. Rozprávali sme sa o normálnych veciach ako knihy, príroda, turistika či hudba. Po škole sme sa väčšinou každý vydali svojou cestou, sčasti aj preto, že sme nebývali v tom istom meste.

Keď som rozmýšľal nad dôvodmi, prečo som si s predošlými priateľmi prestal rozumieť a s mojimi priateľmi zo školy tak prehľbil naše priateľstvo, dospel som k zaujímavému záveru. Hoci aj moji priatelia z ulice chodili na náboženstvo, dokonca aj v nedeľu do kostola, boli iní ako priatelia zo školy, ktorí tiež boli kresťanmi.

Cez jedného starého priateľa zo základnej školy som sa počas tretieho ročníka na gymnázium dostal do kresťanského zboru. Zrazu som našiel ohromné množstvo ľudí, ktorí sa správali ako moji priatelia zo školy. A keď som sa znova sám seba pýtal, prečo si s nimi rozumiem, čo je to čo ich odlišuje od ostatných, začalo

mi byť jasné, že dôvod ich odlišnosti je jednoznačný, Pán Ježiš Kristus. Keď som mal už 18, zrazu som si všimol, že všetci ľudia, ktorých som považoval za ozajstných priateľov, boli kresťania.

To ma prinútilo uvažovať. Už aj predtým som uvažoval o Pánu Ježišovi ako o našom Spasiteľovi, ktorý nás prišiel vykúpiť. Zdalo sa mi ale nepravdepodobné, aby Pán Ježiš prišiel na túto Zem kvôli tomu, aby tu bol obyčajnými ľuďmi umučení tým najkrutejším spôsobom, a tým vzal na seba ich hriechy a odpykal ich. Vedel som a veril, že priniesol pravdu na túto Zem, že nám ukázal ako žiť, konať, myslieť a hovoriť, aby sme boli čistí, ale žeby prišiel zomrieť za nás, za naše hriechy? To sa mi zdalo nereálne.

Čo ma však o tom prinútilo premýšľať bol fakt, že som si uvedomoval vlastnú hriešnosť. Aj keď som sa veľmi snažil žiť, myslieť, hovoriť i konať morálne, videl som, že robím chyby, ktoré sú vlastne hriechy. No tým, že som bol považovaný vo svojom okolí za fajn človeka a že som sa snažil chyby nerobiť, som na to nejakú veľmi nemyslel.

Zrazu som si všimol, že všetci ľudia, ktorých som považoval za ozajstných priateľov, boli kresťania.

Ukončil som strednú školu, prišlo leto, a ja som sa vybral so svojimi kresťanskými priateľmi už po niekoľký raz na pobyt. Ako obyčajne sme spolu hovorili o Biblii, spievali piesne, hrali sa rôzne hry, jednoducho sme mali nádherný čas.

Hned' prvý večer nášho pobytu sme si s kamarátom Milanom čítali Bibliu a diskutovali. Počul som evanjelium, nie síce po prvý raz, ale i napriek tomu sa mi zdalo tej noci iné. Bolo to asi tým, že sme si čítali aj tie verše v Biblii, kde sa hovorí, ako skončia po smrti ľudia, ktorí neprijmú do svojho života Pána Ježiša ako svojho osobného Spasiteľa. Pri tých slovách som na jeden okamih pocítil veľký strach. Keď sme dočítali Bibliu, Milan sa ma opýtal, či by som nechcel aj ja prijať Pána do svojho srdca a života. Mal som pochybnosti a tak som ho poprosil, aby sme čítali ešte ďalej. Neprešlo snád' ani päť minút a ja som si uvedomil, že už nechcem žiť bez Pána, že ho potrebujem, ak mám byť očistený od svojich hriechov. Modlil som sa nahlas k Pánovi Ježišovi, vyznal som mu, že som hriešny, povedal som mu, že túžim, aby sa stal mojím osobným Spasiteľom, a že ho prosím, aby vstúpil do môjho života. Tento okamih sa nazýva obrátenie. Hoci to vyzerá všetko veľmi jednoducho, je to veľký vnútorný boj až do chvíle, kým vám Boh otvorí srdce a dovolí pochopiť, že ho potrebujete.

Na druhý deň ráno som sa zobudil s obavami, čo na to povedia ostatní. Moje rozhodnutie vzbudilo medzi mojimi priateľmi úprimnú, veľkú a nefalšovanú radosť. Mohol som vidieť, že ma majú úprimne radi, a že im na mne záleží.

Ich pocit sa dá prirovnať k nasledujúcej príkladu. Predstavte si, že ste v záchrannom člne. Na palube lode, o ktorej viete, že sa potápa, a v nej sedí váš priateľ. On nevie, nechce vedieť alebo si nepripúšťa, že sa loď potápa. Snažíte sa mu vysvetliť, že ak neskočí do vody a neprepláva k vám do záchranného člna, zahynie. Hoci by ste neviem ako chceli, rozhodnutie musí spraviť len on, nikto iný sa nemôže rozhodnúť namiesto neho. Len on sám to má v rukách, len on je ten, čo to môže urobiť. Ak vás poslúchne a skočí k vám, cítite veľkú radosť, že sa zachránil spolu s vami. Ak nie a loď sa s nimi potopí skôr ako sa rozhodol...

Ja som našťastie spravil to rozhodnutie. Po obrátení som si začal viac uvedomovať, aký som hriešny a ako veľmi potrebujem Božie vedenie a hlavne pomoc a podporu v mojom každodennom živote. Som šťastnejší ako predtým, hoci to neznamená, že odkedy som prijal Pána Ježiša som nikdy nebol smutný. Prestalo mi tak záležať na budúcej kariere, cítim, že Pán sa o mňa postará a dá mi to, čo mi bude potrebné na môj skutočný prospech a duchovný rast. Asi mesiac po tom som kvôli vysokoškolským štúdiám odcestoval do cudziny. Za celý čas ako som tu, som mal vždy možnosť znova a znova vidieť pomoc a podporu od Boha. Viete, keď ste v cudzine odkázaný len sám na seba a navyše jazyk danej krajiny neviete skoro vôbec, máte mnoho príležitostí spozorovať Božiu pomoc vo svojom každodennom živote. Ťažko to vysvetliť, najlepšie je, keď si to človek predstaví. Nepoznáte nikoho, rodina, priatelia a všetko čo vás obklopovalo po cely doterajší život je minimálne na 3 roky preč, okolo počúvate ľudí, ktorým nič nerozumiete a ste odkázaný vo všetkom sám na seba.

Ja môžem len povedať, že za celý čas, čo som tu, deň za dňom vidím, ako ma Boh posilňuje, ako mi pomáha a drží ma. Bez neho by som sa určite psychicky veľmi trápil, a všetko by som prežíval inak.

Boh mi dal a dáva nádherné veci, je mojou skutočnou oporou, priateľom, posilou, otcom a ochrancom. Na zaver by som chcel napísať citát z Biblie, ktorým vás chcem posilniť, aby ste sa nebáli robiť inak ako konajú ostatní ľudia okolo vás, aby ste sa nebáli ísť „proti prúdu“. Odmena je prisľúbená našim Pánom a nikto vám ju nemôže ukradnúť.

„Amen, amen vám hovorím, že ak niekto zachová moje slovo, neuvidí smrti na veky.“ (Ján 8,51) ☑

Peter Kozár:

Čo sa to deje v Rači?*

„Ja Hospodin sa nemením.“ (Mal 3,6)
„Hľa, činím všetko nové.“ (Zj 21,5)

Kresťanský zbor v Bratislave-Rači je miestom, kde môžete stretnúť Boha! On slúbil, že bude prítomný, kde sa čo len dvaja alebo traja zhromaždia v jeho mene (Mt 18,20). On slúbil, že bude budovať svoju cirkev a nepremôžu ju ani brány ríše smrti (Mt 16,18). A On svoje sľuby plní. Samozrejme, Boha môžete stretnúť na mnohých iných miestach, v cirkvi i mimo nej. My na jeho prítomnosť nemáme patent, len s vďačnosťou chceme vyznať, že aj u nás vidíme jeho činy a cítime jeho dotyk - nie je to naša zásluha, ale jeho milosť.

Kresťanský zbor v Rači je tiež miestom, kde môžete stretnúť ľudí. Ľudí, čo milujú Boha a chcú mu slúžiť. Ľudí, čo milujú svojich blízkych a hľadajú konkrétne, hmatateľné spôsoby, ako to prejavovať. Ľudí, čo robia chyby a potrebujú odpustenie. Ľudí, ktorí nie sú imúnni voči falošným motívom (moc, pýcha, chvála od ľudí, seba-realizácia...). Naša nádej je v tom, že Božia láska a moc sú väčšie než naše zlyhania.

Sme presvedčení, že Pán cirkvi má pre nás (ako aj pre každý iný zbor na svete) svoj plán. Táto nevelká skupina veriacich ľudí s konkrétnymi duchovnými darmi (i s konkrétnymi slabosťami) tu nie je náhodou a nie je tu sama pre seba. Vieme, že naším poslaním je osláviť Boha a priniesť mu to najlepšie, čo máme. Vieme, že sa máme budovať jeho slovom vo vzťahoch vzájomnej lásky. Vieme tiež, že máme poslanie voči ľuďom, ktorí ešte Pána nepoznajú - musíme im niest' evanjelium slovami i životom. O tom nemáme pochybnosti.

Kresťanský zbor v Rači sa mení - to je vlastnosť všetkých živých organizmov. Niektoré zmeny za uplynulé obdobie odrážajú naše hľadanie konkrétnych spôsobov, ako naplniť naše poslanie. Je to hľadanie v plnom zmysle slova - chodíme vierou a nie videním, robíme rozhodnutia, ktorých výsledok dopredu nevidíme. Niekedy možno tápeme. Ale s istotou vieme, že zostať na

mieste nie je mysliteľné. Toto možno znie ako paradox: náš Boh sa nemení - on stále robí niečo nové! Aj my chceme pod jeho vedením robiť nové veci a pritom zostať verní jeho nemennému charakteru a niest' jeho nemenné evanjelium.

Tento článok je svedectvom o tom, čím náš kresťanský zbor prešiel približne za posledný polrok. Nie je predpisom ani návodom, ako má robiť veci niekto iný. Verím, že môže byť pre niekoho inšpiráciou (i keď si nechceme domýšľavo prisvojovať zásluhy) alebo podnetom pre modlitby za nás (tie určite potrebujeme). Chvála za dobré veci patrí Bohu, omyly sú naše.

Evanjelizácia - naša slabina

Keď sme v zbore uvažovali o poslaní cirkvi (oslava Boha, evanjelizácia, budovanie spoločenstva, výchova učeníkov, služba lásky blízkym), stalo sa zrejším, že našim hlavným nedostatkom je zanedbaná služba smerujúca navonok - slabá evanjelizácia a fakticky nejestvujúca služba naplňajúca skutočné potreby ľudí okolo nás. Iste je to jeden z dôsledkov štyroch desaťročí života v komunistickej krajine, ale donekonečna sa vyhovárať nemožno. Možnože podobne by dopadla aj diagnostika iných kresťanských zborov, ale to mne neprislúcha hodnotiť. My sme dospeli k rozhodnutiu napraviť s Božou pomocou tento nedostatok a nerobíme si ilúzie, že riešenie je ľahké a lacné. Niekomu sa možno bude zdať, že sa

u nás dáva prívleký dôraz na nesenie evanjelia. My to vidíme tak, že sa snažíme dosiahnuť rovnováhu, ktorá bola prídľho vychýlená v neprospech evanjelizácie.

Evanjelizačné kresťanské popoludnia

Starí Račania už roky obchádzajú náš malý domček učupený pod cestou na hornom konci starej Rače a ani vo sne im nezide na um vojsť dnu. A ak zide, tak tú myšlienku hneď potlačia a idú ďalej, hoci tabuľa na rohu zborového domu pozýva. Tak sme sa rozhodli prísť trochu bližšie k ľuďom a usporiadať evanjelizačné zhromaždenie v nejakej miestnosti, kam ľudia skôr prídu. Pred tromi rokmi sme začali s „kresťanskými popoludniami“ jedenkrát za štvrťrok. Pripravili sme program pozostávajúci z piesní, svedectiev, krátkych scénok a evanjelizačného príhovoru na záver. Veľa sme sa museli učiť (aj na vlastných chybách) o využívaní techniky ako je video, ozvučenie a rôzne hudobné

zostavy. Overovali sme si účinnosť rôznych spôsobov propagácie ako sú inzeráty v miestnych novinách, letáky v poštových schránkach, plagáty a samozrejme osobné kontakty. Učili sme sa dávať peniaze a nepovažovať to za výdavok, ale za investíciu - i keď návratnosť vynaložených prostriedkov nevidno hneď. Vyskúšali sme dva kultúrne domy a rôzne popoludňajšie hodiny. Výsledok: za ten čas naše evanjelizačné popoludnia navštívili desiatky ľudí, niektorí opakovane a v niektorých prípadoch možno hovoriť o tom, že sme sa stali priateľmi. Neviem o tom, že by sa niekto v týchto zhromaždeniach rozhodol odovzdať svoj život Pánu Ježišovi a pridať sa k jeho cirkvi, čo by sme si priali zo všetkého najviac, i keď nemôžeme vedieť, čo sa deje v ľudských srdciach keď odznievajú slová „modlitby pokánia“. Potvrďuje sa, že evanjelizácia je viac proces než udalosť.

A ešte jedna významná skúsenosť: aj keď sa ľudia dali pozvať v nedeľu popoludní do kultúrneho strediska, takmer nikdy neprišli na naše normálne zhromaždenie.

*Občas sa mi dostanú do uší „zaručené správy“ o tom, čo sa to zase dialo v račianskom zbore. Niekedy napriek značnému skresleniu tuším, o čom je reč, niekedy nemám ani potuchy. Preto ponúkam túto mozaiku spomienok a úvah z minulého polroku ako „pohľad zdnu“. (pko)

Domov dôchodcov

Keď sme začínali s evanjelizačnými popoludniami, chceli sme osloviť mladších poslucháčov a tomu bolo prispôsobené zloženie programu i štýl hudby. Čoskoro sa však ukázalo, že našimi hosťami sú skôr ľudia zo strednej a staršej generácie. Hoci služba mladým zostáva našou túžbou, naši sme otvorené dvre pre službu tým najstarším. Jeden zo starších zboru (Viktor Szijjártó) prišiel s myšlienkou navštíviť Domov dôchodcov v Rači a urobiť niečo pre starkých. My ostatní sme súhlasili - s podmienkou, že on si vezme túto službu na zodpovednosť. Zakrátko sme sa presvedčili, že to neboli len prázdne slová. Brat Viktor dohodol návštevy s vedením domova a tak sa začali naše návštevy jedenkrát za mesiac. Začiatky boli nesmelé, museli sme vysvetľovať, čo sme za cirkev a čo tam chceme, ale postupne rástla dôvera aj záujem. Na vianočnom programe sme mali asi 50 poslucháčov. Starkí boli zakaždým vďační za návštevu, piesne, biblickú úvahu, osobné rozhovory i chutné občerstvenie. To všetko sme mohli poskytnúť vďaka pohotovému zapojeniu veriacich zo zboru, od mládeže až po najstarších.

ProChrist

ProChrist2006 je séria evanjelizačných programov vysielaná z olympijskej haly v Mníchove cez satelit na stovky miest v Európe. Súčasťou programov je kvalitná hudba, dráma, rozhovory, svedectvá a príhovory Ulricha Parzanyho, spolupracovníka

Billyho Grahama. V Bratislave sa do tejto akcie zapojil aj náš zbor.

Už na jeseň minulého roka jej predchádzala propagačno-charitatívna akcia **ProChristmobil**. Príprava bola dlhá a náročná, ale spolupráca s tímom bratov a sestier zo 6 rôznych bratislavských zborov bola zvláštnym požehnaním. V stredu 23. novembra ráno sme na hranici prevzali od rakúskych šóferov 70 maličkých áut **smart** s logom **Die kleinste Kirche der Welt** (Najmenší kostol na svete) a premiestnili sa na námestie SNP. Tu 35 smartov vytvorilo obrazec kríža a kým neďaleko prebiehala tlačová konferencia, vodiči nadväzovali rozhovory s okoloidúcimi zvedavcami. Potom našich 6 autíčok niekoľko hodín zadarmo slúžilo obyvateľom Domova dôchodcov. Počas cesty za nákupom, na návštevu alebo na cintorín sme mali príležitosti pre rozhovory, svedectvo a modlitbu. Až do večera sme potom mohli podobne slúžiť Račanom pri obchodnom dome a pozývať na nedeľnú evanjelizáciu. Podľa našej skúsenosti sme takto mali počas niekoľkých

Kresťanský zbor v Bratislave~Rači

Vás pozýva na

Bohoslužby pre celú rodinu

Kultúrne stredisko Žarnovická ul. 7

Od apríla do júna
každú nedeľu 10:30 - 11:30

Spoločenstvo zamerané na poznávanie a oslavu Boha, zvestovanie Jeho lásky a každodenný život, ktorý ju odráža.

hodín viac osobných rozhovorov, než počas všetkých našich evanjelizácií. Zmyslom tohto originálneho podujatia bolo, aby cirkev išla za ľuďmi tam, kde sú - do ulíc miest - a nečakala, kým oni prídu za nami.

Samotný **ProChrist** prišiel na jar a my sme sa vzhľadom na naše možnosti zapojili v tri večery, 25. - 27. marca. Využili sme už osvedčené miesto v kultúrnom stredisku na Žarnovickej. Večer začína krátkym úvodným programom, ktorý pripravujú domáci kresťania, potom už beží prenos z Mníchova, ktorý graduje 40-minútovým evanjelizačným posolstvom, oslovujúcim súčasného človeka s jeho potrebami a otázkami a vrcholí pozvaním ku krížu. Každý večer sa v Rači zišlo 50-70 ľudí, z toho asi 20 hostí. Novou a potešiteľnou skúsenosťou pre nás bola spolupráca s mládežou z evanjelického cirkevného zboru.

Nedeľné „bohoslužby pre celú rodinu“

Od apríla prešiel život nášho zboru najväčšími zmenami, keď sme sa rozhodli prenajať si už známu miestnosť v kultúrnom dome. Náš zborový dom nám vyhovuje v podstate uspokojivo, i keď občas nám je tesno a naraz tu môže fungovať len jedna skupina. Tým hlavným dôvodom pre zmenu bolo, aby sme naše nedeľné zhromaždenia otvorili verejnosti. Zmena to nebola ľahká. Platenie nájomného zďaleka nebolo to najťažšie. Zvýšili sa nároky na náš čas a prácu pri prevážaní, skladaní a rozkladaní zariadenia. Viac prípravy si vyžadoval aj program každej nedele - vo verejnej miestnosti sa už nedá tak spoliehať na improvizáciu, ako doma. A opustiť naše zaužívané miesto a spôsoby tiež nebolo jednoduché.

Počas troch mesiacov sme sa presvedčili nielen o zvýšených nárokoch, ale aj o prínose takejto zmeny. Hoci malý hlúčik veriacich vo veľkej miestnosti pri lámaní chleba vyzeral zvlášť, v druhej časti zhromaždenia po prestávke ľudí pribúdalo. Takmer každú nedeľu sme mali nejakého návštevníka, za štvrtrok nás tak navštívilo viac Račanov než za celé predošlé roky. A dočkali sme sa aj príjemného prekvapenia: ukázalo sa, že najstabilnejšími návštevníkmi sú deti. Výsledkom bolo, že sme počas nedeľných bohoslužieb začali robiť pravidelnú besiedku. Rozšíril sa tak priestor pre službu našich sestier.

Cez prázdniny je nás v Rači menej, a tak sme sa vrátili do našich vlastných priestorov. Čo bude ďalej, teraz ešte nie je jasné. Pri rozhodovaní o spôsobe a čase nášho nedeľného zhromaždenia budeme zvažovať viaceré hľadiská: naše obmedzené možnosti (ľudia, čas, peniaze) i rozmanité ciele (budovanie zboru, šírenie evanjelia). Nejde nám o novoty za každú cenu, chceme citlivo vnímať Božie vedenie a byť na tomto mieste a v tomto čase zborom, aký on môže použiť.

Deti

Náš zbor je požehnaný i deťmi vo viacerých rodinách. Práca s nimi však doteraz narážala na viaceré problémy - chýbajúce priestory pre besiedku i rôzny vek detí vyžadujúci rôzny prístup. Krok vpred znamenal príchod detských návštevníkov na naše nedeľné zhromaždenia.

V poslednú májovú sobotu sme tak ako vlni pripravili „Deň detí“ s pestrým programom: hry, súťaže, piesne a príbehy z Biblie. Uprostred dvoch súvisle upršaných týždňov sa na štyri hodiny vyčasil (Božia odpoveď na modlitby :) a my sme mohli poslužiť asi sto malým návštevníkom a ich rodičom. V takýchto kontaktných akciách, kde sa spája služba ľuďom a zvest' evanjelia, vidíme potenciál pre priblíženie sa k ľuďom, postupné budovanie dôvery a zdieľanie dobrej zvesti slovom i skutkom. Aj vďaka takýmto akciám, kde sa spája evanjelium so službou, máme v súčasnosti veľmi dobré vzťahy s vedením miestneho úradu.

Ďalšie otázky?

O našich (a vašich) skúsenostiach budeme radi hovoriť s každým, kto má záujem. Slúžime Bohu, ktorý sa nemení, ktorý však činí všetko nové. Pýtajte sa alebo napíšte, aké skúsenosti z rôznych oblastí služby máte vo Vašom zbere. Kiež by sme spolu boli dobrými a pripravenými nástrojmi v Majstrovej ruke! ☑

Prenasledovanie palestínskych kresťanov

Neustále napätá situácia v Izraeli a okolo neho vytrvale priťahuje pozornosť kresťanov, zvlášť tých, ktorí hľadajú v konkrétnych politických a spoločenských udalostiach znamenia poslednej doby. Nie je možné nevnímať si mnohostranný konflikt, v ktorom stojí Izrael proti obrovskej presile arabského sveta - a sympatie drivej väčšiny kresťanov sú inštinktívne na strane Izraela.

Hoci je to pochopiteľné, nemalo by uniknúť našej pozornosti, že priamo v ohnisku konfliktu sa nachádza ešte jedna skupina, na ktorej by nám malo záležať azda ešte viac než na Izraeli: nevelká - a v dôsledku nesmierneho útlaku čoraz menšia - komunita kresťanov na územiach spravovaných palestínskou samosprávou.

Podrobný a odborný opis prenasledovania palestínskych kresťanov možno nájsť v nedávno publikovanom diele „*Human Rights of Christians in Palestinian Society*“ (Prof. Justus Reid Weiner) pod záštitou Jerusalem Centre for Public Affairs. Tento článok je jeho stručným zhrnutím.

Profesor Weiner začína svoje dielo stručným pohľadom na širšiu otázku kresťanov, žijúcich v moslimskom svete. Konštatuje: „*Napriek liberálnym a sekulárnym trendom, ktoré sa presadili od polovice 19. storočia, Islam do dnešných dní ovplyvňuje kultúrne, sociálne i legálne praktiky. Ba ešte viac, nedávne oživenie islamského fundamentalizmu znamená návrat k historickým, kultúrnym a náboženským tradíciám, ktoré nezodpovedajú moderným sociálnym štandardom.*“

Prof. Weiner potom zacieluje svoju pozornosť užšie a všima si stav, v ktorom sa nachádzajú kresťania na územiach spravovaných Palestínskou samosprávou (PS).

Všima si, že návrh ústavy prehlasuje, že „*v palestínskom štáte... bude Islam oficiálnym náboženstvom*“ a „*šaría bude primárnym zdrojom legislatívy*“.

Uplatnenie šaría (islamského zákona) palestínskou samosprávou na jej územiach okamžite ohrozuje kresťanov, lebo šaría im nezaručuje rovnosť pred zákonom. Eskalujúce napätie a nezákonnosť kombinované s nerovnosťou pred zákonom robí palestínskych kresťanov veľmi zraniteľnými. Hoci intifáda a ekonomické problémy sú významné faktory, podieľajúce sa na vystaňovaní kresťanov z palestínskych území, náboženské prenasledovanie zo strany stále netolerantnejších moslimov je prvoradým katalyzátorom.

Výskum prof. Weinerja naznačuje, že momentálna vysoká miera vystaňovania kresťanov z palestínskych území nie je normatívna, ale je odozvou na rastúce nepriateľstvo a prenasledovanie, ktoré je následkom dramatickej eskalácie islamského extrémizmu na územiach PS. Píše, že toto je priamy následok systematickej a prenikavej radikalizácie moslimskej palestínskej spoločnosti.

Školské osnovy v školách zriadených PS sú nechvalne známe glorifikáciou samovražedných atentátnikov, radikálnym islamským fundamentalizmom, popieraním práva Izraela na existenciu a znevažovaním nemoslimov. Video Hamasu vyrobené pred voľbami sa vychvaluje: „*Podarilo sa nám, s milostivou pomocou Alaha, vychovať ideologickú generáciu, ktorá miluje smrť tak ako naši nepriatelia milujú život.*“

Weiner opisuje prenasledovanie kresťanov ako „*rozmanité a rozšírené*“ a dodáva: „*inštitucionalizovaná diskriminácia preniká všetky oblasti života a stala sa neúprosťou súčasťou existencie palestínskeho kresťana.*“ Súhrn toho, čomu sú vystavené kresťanské spoločnosti a jednotlivci, vyzerá nasledovne:

MARGINALIZÁCIA

Úmyselná a strategická marginalizácia (vytláčanie na okraj) kresťanov na palestínskych územiach sa dosahuje manipuláciou s volebnými obvody a cieľnou moslimskou imigráciou, ktorá mení demografiu dovtedy väčšinovej kresťanskej oblasti. To má drastické následky pri lokálnych voľbách.

Klasickým príkladom je Betlehem. V roku 1990 tu žilo 60% kresťanov. PS v roku 1994 prevzala dohľad nad Betlehemom a jej predseda Arafat rozšíril hranice mesta tak, že zahrnul aj 30 000 moslimov žijúcich v neďalekých utečeneckých táboroch. Zároveň vyzval moslimov z Hebronu, aby sa presťahovali do Betlehemu. Keď 9 kresťanských členov mestskej rady rezignovalo na protest proti islamizačnej politike, Arafat ustanovil moslima z Hebronu guvernérom nad betlehenským okresom. Celá politická štruktúra Betlehemu bola postupne odkresťančená. Kresťania odchádzajú - v roku 2001 ich tu žilo len 20%.

BOJKOTY A VYDIERANIE

Kresťania sú vystavení ekonomickému útlaku a moslimi bojkotujú ich podniky. Prax vydierania kresťanských živnostníkov je všadeprítomná. Asi 90% kresťanských podnikov v Betleme bolo násilne zatvorených. Tí čo zostali, platia militantom výpalné. Podnikajúci kresťania sú tiež obťažovaní, bití a okrádani políciou PS. Sú terčom jednoducho preto, že sú kresťania. Odmietnutie alebo neschopnosť platiť úplatky môže viesť k mučeniu alebo dokonca k smrti. Tieto krutosti sa páchajú so zaručenou beztrnosťou.

ŽIADNE VLASTNÍCKE PRÁVA

V rozpore s medzinárodnými normami palestínsky pozemkový zákon stanovuje trest smrti pre každého, kto predá pozemok Židom. Jeruzalemský mufti, šejk Ekrima Sabri, ktorého ustanovil Arafat, vyhlásil fatwu (smrteľnú kľiatbu) nad každým, kto predá zem hocijakému moslimovi. To sa týka aj kresťanov, takže dokonca si nemôžu predávať pôdu medzi sebou.

Navyše, „*...medzinárodne uznávané posvätné miesta na Západnom brehu sú ohrozené, vandalsky poškodzované a znešvácané samosprávou bez následkov.*“ Beztrnosť len povzbudzuje ďalších moslimských zločincov k vlámaniu do kostolov a kláštorov a kradnutiu cenností.

NÁSILIE VOČI ŽENÁM

Podľa Weinerovho prieskumu bolo násilie voči kresťanským ženám na palestínskych územiach pomerne zriedkavé. Pred

Plná verzia článku s internetovými linkami je na www.berea.sk.

rokem 1993 bola bezpečnosť na takej úrovni, že kresťanské ženy sa mohli pokojne pohybovať na uliciach. Odkedy tu vládne PS, útoky na kresťanské ženy sú beztrné. Weiner uvádza niekoľko dôvodov pre prudký nárast sexuálneho násillia proti kresťanským ženám: nárast islamistických postojov, znevažovanie a degradovanie kresťanov na *dhimmi* (druhotriednych občanov) s obmedzenými právami a nerovnoprávnym postavením pred súdom; kombinované s nečinnosťou PS. Zločinci vedia, že môžu znásilňovať kresťanské ženy bez strachu z právnych následkov.

Moslimovia často znásilňujú kresťanky s tým zámerom, aby sa stali nežiadúcimi pre kresťanských mužov, po tom sa už vôbec nemôžu. Kresťanským dievčatám sa odporúča obliekať sa ako moslimky, aby sa vyhlili problémom.

Kresťanky bývajú nútené k manželstvu s moslimami. Weiner uvádza príbeh bohatej kresťanskej rodiny, v ktorej sa otec musel uchýliť k násilliu, aby ochránil svoju dcéru. Do jeho domu prišla moslimská rodina, ich syn bol oblečený v svadobnom odevu, sprevádzal ich šejk a 15 moslimov. Dožadovali sa, aby im vydal svoju dcéru. Po varovných výstreloch odišli, ale rodina musela ihneď opustiť palestínske územie. Iné dievčatá majú menej šťastia...

PODNECOVANIE

Prieskum prof. Weinerja presvedčivo dokazuje, že negatívne postoje palestínskych moslimov voči ich kresťanským susedom sú podporované prevažne moslimským vedením PS. V mešitách sa nahlas káže posolstvo, vychádzajúce z koránu, že Židom a kresťanom neslobodno dôverovať a priateľiť sa s nimi ani spolupracovať. To poskytuje moslimom náboženský motív pre ich neznášanlivosť.

Weiner cituje Josepha Faraha, libanonsko-amerického kresťanského redaktora WorldNetDaily online, ktorý hovorí o kresťanoch pod PS: „*Vyháňajú ich. Vraždia ich. Znásilňujú ich. Systematicky ich prenasledujú. Obťažujú ich. Zastrášujú ich.*“ Palestínski kresťania pod vládou PS sú diskriminovaní „...v oblasti vzdelávania, zdravotníckeho zaopatrenia a inej úradnej pomoci.“ Evanjelický pastor povedal Weinerovi: „*Keď príde potravinová pomoc zo Saudskej Arábie, kresťanom povedia, že na ňu nemajú nárok, lebo nie sú moslimi.*“

POLÍCIA PS

Podľa prof. Weinerja bezpečnostný personál PS často kombinuje neznalosť zákona s islamským sentimentom a tak sa stáva viac utlačateľom než ochrancom. Kresťania bývajú často zatknutí na základe vymyslených obvinení zo spolupráce s Izraelom. Odpadlíkov od Islamu čaká nemilosrdné zaobchádzanie vo väzniciach PS.

Weiner píše: „*Postoj polície ku kresťanom predstavuje tú najotrasnejšiu formu inštitucionalizovaného prenasledovania... Keď kresťania čelia obťažovaniu (a horším veciam) zo strany moslimských extrémistov, radšej taký incident nehlásia polícii... palestínski kresťania radšej mlčia, lebo považujú políciu PS za nepriateľskú silu.*“

ZNEUŽÍVANIE KRESŤANSKÝCH OBJEKTOV

Časté útoky islamských militantov na Izrael z kresťanských kostolov alebo domov boli dobre zdokumentované. Tým sa má vyprovokovať odvetná reakcia Izraela proti týmto objektom.

ZAPIERANIE

Monografia profesora Weinerja vysvetľuje, prečo palestínski kresťania často skrývajú svoje utrpenie. Niektorí kresťanskí vodcovia ho zapierajú, aby získali od PS výsady ako napr. prístup do masmédií, alebo povolenie k cestovaniu - takéto privilégiá sa udielajú na výmenu za šírenie propagandy v prospech PS. Niektorí popierajú utrpenie kresťanov, lebo sú oslepení nacionalistickými aspiráciami Palestíncov. Ale väčšina jednoducho koná (alebo lepšie povedané nekoná) zo strachu z teroru.

Jeden kresťanský klerik z Jeruzalema, prirovnal správanie kresťanských *dhimmi* k týraným ženám alebo deťom. Zraniteľná, týraná žena je v pasci, nemôže si dovoliť vyprovokovať hnev násilného partnera. Pre obeť je psychologicky ľahšie zobrať vinu na seba a vyhnúť sa konfrontácii.

PALESTÍNSKI KRESŤANIA: „PEŠIACI NA Odstrel“

Weiner uvádza jeden otrasný prípad palestínskeho „odpadlíka“ a vytrvalého evanjelistu. Ahmad El-Achwal, otec ôsmich detí, zápasil sedem rokov s prenasledovaním, ku ktorému patrilo kruté mučenie vo väzniciach PS (hrôzostrašné detaily sú uvedené vo Weinerovom texte), ako aj časté bitky a vyhrážky smrťou zo strany Hamasu. 21. januára 2004 bol zavraždený islamistickými militantmi na prahu svojho domu. Úradníci amerického ministerstva zahraničných vecí, ktorí boli o jeho prípade informovaní, vytrvalo odmietali zasiahnuť v jeho prospech.

Weiner považuje palestínskych kresťanov za pešiakov, ktorí sú obetovaní v záujme mierového procesu na Strednom východe. Píše: „Dôležitosť monitorovania správania PS počas násilnej intifády nemožno preceňiť... Budúcnosť palestínskej kresťanskej komunity ako aj každej ďalšej náboženskej menšiny žijúcej na palestínskych územiach závisí od potenciálu pre náboženskú toleranciu...“ čo je podľa Weinerových obáv nepravdepodobné prinajmenšom v krátkodobom horizonte.

ČO TERAZ S KRESŤANMI V HAMASTANE?

Aký život môžu čakať palestínski kresťania teraz, keď Hamas vyhral voľby a preberá vládu na palestínskych územiach? *Väčšina pôjde po starom a niečo ešte horšie.*

VÄČŠINA PO STAROM ...

Vítazstvo Hamasu vo voľbách nie je nevysvetliteľným prekvapením, je vyvrcholením desaťročia rastúcej nespokojnosti s ekonomickou situáciou, násillím a korupciou. Hamas nezradikalizuje palestínskych moslimov - palestínske vedenie už zradikalizovalo spoločnosť do tej miery, že si slobodne zvolili teroristickú organizáciu za svoju novú vládu.

Inštitucionalizovaná diskriminácia a prenasledovanie kresťanov tu už eskalovali desaťročia. Odkedy sa toto územie dostalo po dohode v Oslo pod vládu PS, bezpečnosť upadala a prejavy islamského fundamentalizmu a radikalizácie pribúdali. Tak sa stával život kresťanov v Palestíne stále zložitejší. Ocitli sa v stave trvalého ohrozenia. Tí, čo si to mohli dovoliť, emigrovali.

... NIEČO EŠTE HORŠIE

George Friedman v správe *Stratfor Geopolitical Intelligence Report* z 31. januára komentuje stratu podielu strany Fatah na moci: „Hnacou silou vítazstva Hamasu nebola len vnútorná palestínska politika. Vlna islamistickej politiky zaplavuje arabský svet a Palestínci proti nej nie sú imúnni. Hnutie Fatah bolo stelesnením sekulárneho arabizmu v násirovskej tradícii, Palestínci patrili k najsekulárnejším skupinám v arabskom svete. Preto porážka Fatahu predstavuje kritický okamih v histórii arabského a moslimského sveta, nový vrchol, kam dosiahla vlna islamizmu.“

Friedman predpovedá, že Hamas sa bude zaoberať hlavne vnútornou, nie zahraničnou, politikou. Preto bude hovoriť a robiť také veci, ktoré povzbudia horlivosť jeho stúpcov. Budú vzhliadať k islamskému svetu a zároveň provokovať západ. Reakcia západu bude v prospech Hamasu, ktorý „ťažší z konfliktu proti nepriateľom Islamu.“

Už v decembri 2005 Hassam El-Masalmeh, vodca Hamasu v miestnom obvode Betlehemu, povedal novinám Wall Street Journal, že Hamas chce znova zaviesť „džizju“, daň predpísanú Koránom (súra 9:29), ktorá má byť vyrubená nemoslimom, čo sa odmietnu obrátiť k Islamu a tak musia platiť za svoje právo na život.

3. februára 2006 vodca Hamasu Chálid Mišal predniesol ohnivú reč v mešite v Damašku, v ktorej dal zreteľne najavo, že „*Alahov zákon nemôže byť zmenený ani nahradený*“ a pohrozil, že Hamas je pripravený „*podrobiť všetkých Palestíncov pod jeho moc a zbraň*“.

ČO TERAZ?

Dlhoročné prenasledovanie palestínskych kresťanov bolo prehliadané kresťanskými vodcami, ktorí sa obávali porušiť status quo, a západnými krajinami a organizáciami, ktorých záujmom bolo iba uchlácholiť PS a nahovoriť ich na mierové dohody. Nuž, teraz sa status quo (už aj tak neznesiteľný) zmenil a mier nie je na stole.

Ale ako píše Friedman: „*keďže mier sa vyjednáva s nepriateľom, lepšie je čeliť úhlavnému nepriateľovi než nemožnému umiernencovi.*“ Preto táto doba je taká dobrá ako každá iná začať sa prihovárať za utlačaných kresťanov v Palestíne. ☐

Chata v Harmónii

Už v januári začal na chate v Harmónii pracovný ruch. Skupina brigádnikov rozobrala drevený prístrešok (materiál sme dostali za odvoz) a materiál uložila na chate. Vo februári napriek mrazom začali vo vestibule výkopové práce schodiska do suterénu.

V apríli tím 9 mužov z Nemecka a USA pod vedením Craiga Borgarda, misionára v Lipsku, prišiel na 8 dní v apríli pomôcť s rekonštrukčnými prácami. Ubytovali sa v rodinách v Modre. A veru popasovali sa s prácou statočne. Rozobrali na jednom dvore zámkovú dlažbu, ktorú sme dostali do daru za odvoz a naložili na palety 230m² kociek (23 paliet). Tie už čakajú v Harmónii na svoje konečné umiestnenie. Na chate vykopali sondy základov, ktoré požadoval statik, vykopali a zabetónovali základy pre prístavbu vstupného závetria domu. Koncom týždňa sa k nim pripojili aj domáci „pracanti“, niektorí prišli až z Nitry. Spoločne prekopali v skalnatom teréne asi 70m dlhý a 80cm hlbokú ryhu, kde položili káble do elektrického rozvádzača a komunikačné vedenie k vstupnej bráne.

Okrem práce (denne 8-9 hodín) bol čas na **kontaktné akcie** aj na evanjelizáciu na hodinách angličtiny v školách v Pezinku a Modre, kde sú Američania ešte stále atrakciou. Aj návštevy v **Kresťanských zboroch** mali dobrý ohlas. Evanjelizačné zhromaždenie v Pezinku i návštevy v zbere v Rači, Modre a Nitre boli príležitosťou spoznať našich hostí bližšie. Tiež sme sa mohli dozvedieť viac o budovaní nového zboru v Lipsku - nielen o stavaní budovy, ale i o nadväzovaní kontaktov s ľuďmi cez reagovanie na ich potreby a šírenie evanjelia praktickým spôsobom. Počas brigády sme sa s hostami vzájomne zblížili. Niektorým sa u nás tak zapáčilo, že slúbili návštevu zopakovať.

Ale ani domáci nezaháľali. Na chatu chodili brigády organizované rôznymi zborami. Ich najbližší cieľ bol **prehĺbiť klubovňu** (bývalú kotolňu a sklad uhlia) v suteréne s plochou asi 50m² o cca 1,2m a prekopať k nej spojovaciu chodby zo vstupnej haly. Potom **spevniť základy**, aby stavba udržala nadstavbu ďalšieho poschodia. To všetko v skalnatom teréne. Úloha hodná baníkov - ale brigádnici by svojím nadšením prekonali aj ich. O prácu so zbijačkou bol veľký záujem a ani dievčatá sa nedali zahanbiť...

Na chate prebehol v júli aj jeden **mládežnícky pobyt**, kde asi 20 mladých pod vedením Ľuboša a Hely Vyhnančkovcov s plným nasadením (okrem ranného dvojhodinového štúdia o biblických princípoch manželstva) odpracovali denne 4-5 hodín v tvrdých podmienkach. A aby sa brigádnikom lepšie pracovalo, Rúben s Bohušom sprevádzkovali sprchovací kút s teplou vodou.

Ako bodka za pobytom bolo **hlbenie studne**. Pretože cena energií vrátane vody neustále rastie, úžitkovú vodu sme chceli mať z vlastného zdroja. Na túto úlohu sme si netrúfli sami a objednali sme špecializovanú firmu. Táto za dva dni studňu navrtala, vyložkovala a otestovala jej výdatnosť. Takže na chate už máme vlastný zdroj úžitkovej vody z hĺbky 40 m.

A práce bežia ďalej. Ak dá Pán a budeme mať dostatok finančných prostriedkov, tento rok by sme radi **dokončili spevňovanie základov a pristavali podkrovné poschodie**. Ak viete o nejakej stavebnej firme, ktorá robí dobre a lacno, informujte nás. Ak máte záujem na stavbe nejako pomôcť, informujte sa o brigádach u Bohuša Javora (tel. 0905 249379). Cez leto takmer každý predĺžený víkend (Št-So) nejaká brigáda bude.

Lubomír Vyhnaněk ☒

Nielen o tom, čo je nové na chate, sa dočítate na nedávno spustenej internetovej stránke

<http://www.berea.sk>

Nájdete tu aktuálne správy o daniach v zboroch i medzizborových aktivitách z oblasti práce s mládežou i biblického vzdelávania, správy z misie, modlitebný servis a množstvo fotografií. Tešíme sa na Vašu návštevu.

PERSPEKTÍVA

INFORMÁTOR PRE MISIU

A VZDELÁVANIE vydáva

Kresťanské centrum BEREĀ

Alstrova 38, 831 06 Bratislava

kcbera@bigfoot.com

zodp. redaktor: Ing. Peter Kozár

KREŠŤANSKÉ CENTRUM
BEREĀ

SKUTKY 17.11

<http://www.berea.sk>

Majiteľ účtu: KREŠŤANSKÉ CENTRUM BEREĀ

Banka: TATRA BANKA a.s.

Hodzovo nam. 3, 811 03 Bratislava, Slovakia

číslo účtu: 2629010205/1100

IBAN: SK551100000002629010205

(pre dary zo zahraničia)

BIBLICKÝ KURZ
PRE ZBOROVÝCH PRACOVNÍKOV

„Hľadajte v knihe Hospodinovej a čítajte.“ (Iz 34,16)

Biblický kurz pre zborových pracovníkov (BKZP) má za sebou prvý školský rok. Vedeli sme, že máme pred sebou dlhú cestu a aj keď je cieľ stále ďaleko pred nami, tešíme sa z prežitého spoločenstva i mnohých dobrých vecí, čo sme sa mohli naučiť.

Od septembra 2005 sa pravidelne raz za mesiac stretávalo 30 študentov v zborovom dome KZ v Nitre. Spolu sme absolvovali kurzy **Metódy štúdia Biblie a pravidiel interpretácie a Prehľad Starého zákona**. V týždni 10. - 14. júla prebehol aj rýchlokurz určený záujemcom o prístúpenie k skupine študentov. Naše spoločné vzdelávanie bude pokračovať od 23. septembra kurzom **Prehľad Nového zákona**. (pko)